

Οδυσσέας Ελύτης

Που πια δεν έχω τίποτε άλλο
Μες στους τέσσερις τοίχους, το ταβάνι, το πάτωμα
Να φωνάζω από σένα και να με χτυπά η φωνή μου
Να μυρίζω από σένα και ν' αγριεύουν οι άνθρωποι
Επειδή το αδοκίμαστο και το απ' αλλού φερμένο
Δεν τ' αντέχουν οι άνθρωποι κι είναι νωρίς, μ' ακούς
Είναι νωρίς ακόμη μες στον κόσμο αυτόν αγάπη μου

Να μιλώ για σένα και για μένα.

Μαρτύριο της αγάπης

Μου θυμίζουν το δέρμα απαλό σου το λευκό
Που τα μάγουλα σου ροδίζουν καθώς χειμώνας πλησιάζει
Ενώ η δική μου καρδιά σιγά σιγά κατασπαράζει

Δεν πειράζει όμως. Εγώ εδώ θα περιμένω
Σαν πιστός στρατιώτης στην πυρά θα επιμένω
Γιατί μπορεί σφαίρες και κανόνια να με εμποδίζουν
Αλλά στο τέλος μόνο ο θάνατος και το μίσος θα μας χωρίζουν.

Τέλος όταν βρεις μια άλλη αγάπη, και πάλι εκεί θα είμαι
Να καθαρίζω το μονοπάτι
Διότι και μόνος εδώ να καταντήσω
μόνο το χαμόγελό σου για τελευταία φορά , θέλω να αντικρίσω.

ΤΜΗΜΑ Α1

Η αγάπη μου ένα βράδυ, Καραπέδη Μ., Καβατζίκη Μ., Καραβασίλη Ε.

Αγάπη μου σου γράφω ένα ποίημα
Θα να ζήσω σ' ένα κύμα
Να με πηγαίνει και να με φέρνει
Και στις σκέψεις σου να μπαίνει
Ένα χαμόγελο ζεστό

Θέλω να σ' αγκαλιάσω
Στο πιο κρυφό σου όνειρο
ένα φιλί να φτάσω
Στο δρόμο που μας ένωσε
Και δεν αλλάζω γνώμη

Θα είσαι το τελευταίο μου και πρώτο
σταυροδρόμι.

Όταν αγχώνεσαι και κλαις
Όταν κανένας δε καταλαβαίνει

Θα είμαι εκείνη η φωνή
Που λέει «σ' αγαπώ πολύ»
Θα είμαι εκείνη η αγκαλιά
Που σε ζεσταίνει.

Πονεμένη αγάπη

Και τι δε θα 'κανα να 'ρθεις.αν θα γυρίσω δε
γνωρίζω,
Μα ελπίζω να να με βρεις.

Δε θέλω άλλα μυστικά
Να κρατήσω αναμνηστικά
Θα στα πω όλα σήμερα
Κι ας είναι να μη με ξαναδεις

Βιάστηκα να σου πω σ' αγαπώ ξανά
Μες στον αγώνα καθημερινά
Μας προσέχει ο Θεός
Και μας έχει καλά.
Έχω κάνει λάθη πολλά κι η καρδιά μου πονά..

- Γκίγκη Έ.
- Καράογλου Κ.
- Δοβλέτογλου Ε.
- Καζαντζίδου Χ.
- Αϊτσιδου Κ.

Λία Ιορδανίδου-Ειρήνη Δαγκλή

Μιλώ με τ' ουρανού τα μαύρα
σύννεφα
Και τους μιλώ για σένα
Πως όταν περπατάς, κοιτάω πού
πατάς
Κι η στέρφα γη ανθίζει.

Και μ' απάντησαν
«Η γη ανθίζει εκεί που θέλει.
Άμοιρη ψυχή, μην ξεγελαστείς».

Μιλώ με τις πηγές που ζούνε
μοναχές
Και τους μιλώ για σένα
Πως όταν με κοιτάς σαν λες
πως μ' αγαπάς,
Άγγελοι φτερουγίζουν.

Και μ' απάντησαν
«Είναι χάρτινοι οι άγγελοι.
Άμοιρη ψυχή, μην
ξεγελαστείς».

ΤΜΗΜΑ Α2

Έφυγες

Όταν σε χρειαζόμουν να μείνεις
Και ακόμα σε αγαπώ το ίδιο
Ζωγράφισες αναμνήσεις στο μυαλό μου
Που ποτέ δεν θα διαγράψω
Ζωγράφισες με χρώματα την καρδιά
Που ποτέ δεν θα αντικαταστήσω...

Χαρούλα Αλεξίου

Μα έχει πανσέληνο απόψε κι είναι ωραία
είναι αλλιώτικη η σιωπή χωρίς παρέα.
Δεν νιώθω θλίψη, μα μου 'χει λείψει
το κοριτσάκι αυτό που αγάπησες τυχαία.
Δεν νιώθω θλίψη, μα μου 'χει λείψει
το λάγνο ψέμα σου που τα 'κανε όλα ωραία.

Η πιο μεγάλη αρετή του ανθρώπου είναι να έχει καρδιά.

Μα η ακόμη μεγαλύτερη είναι, όταν Χρειάζεται να παραμερίσει την καρδιά του.

**Τη σιωπή να φοβάσαι που τρώει τα σωθικά.
Γιατί, άμα πέσει η σιωπή, να ξέρεις ότι έπαψε η προσπάθεια.**

Κική Δημουλά, «Ο Πληθυντικός Άριθμός»

Ὁ ἔρωτας,
ὄνομα οὐσιαστικόν,
πολύ οὐσιαστικόν,
ἐνικοῦ ἀριθμοῦ,
γένους οὔτε θηλυκοῦ οὔτε ἀρσενικοῦ,
γένους ἀνυπεράσπιστου.
Πληθυντικός ἀριθμός
οἱ ἀνυπεράσπιστοι ἔρωτες.

Ἡ ἀνοιξη

Γλυκιά που εἶναι ἡ ἀνοιξη,
αργάκι ωραία που μπαίνει,
βγαίνει ὁ ἥλιος ὁ λαμπρός και
με χαρά μας γνέφει.

Φωτίζει τὸν οὐρανὸ
καὶ ὅλους μας ζεσταίνει
καὶ με τὴν λάμψη του
τὸν κόσμον κυριεύει

Τὰ ζῶα ὅλα λιάζονται καὶ
σμίγουν μεταξύ τους
χαρὰ που δίνει ὁ Θεός
καὶ ἀναλογίζονται τὴν
ὑπαρξή τους.

Ἡ φύση ὅλη χαίρεται
καὶ τὰ φυτὰ τὸ ἴδιο,
ανθίζουν αὐτὴ τὴν ἐποχὴ
καὶ εὐωδιές σκορπίζουν.

ΤΜΗΜΑ Α3

Το τρένο του θανάτου

Του θανάτου το εισιτήριο
επιστροφή δεν έχει,
πολύ πόνο προκάλεσε
και δάκρυα τώρα βρέχει

Μου είπες πως θα 'ρχόσουν
μα τελικά δεν ήρθες
το τρένο πως φοβόσουν
προαίσθημα μάλλον είχες.

Τώρα που πλέον έφυγες
η μνήμη δε θα σβήσει
η αγάπη μου για σένανε
για πάντα θα κρατήσει.

Ρουσιαμάνη Βιολέτα

Χασάπη Στέλλα

Σπάχο Σαμάνθα

Χάιτα Δανάη

Στην πόλη

Διώξτε τους κατακτητές, διώξτε
τους με φόρα, όπου για τόσες
νύχτες τους παίρνει η κατηφόρα.

Διώξτε τους απ' τα νησιά, εκεί που
ζούνε τα παιδιά. Διώξτε τους απ' την
πόλη να χαρεί η γη όλη.

Διώξτε τους από τη γη μας
Ο Θεός είναι μαζί μας.

Σαλεπάκης Θάνος

Αδικία

Κακότυχοι οι νεκροί
που πέθαναν στα Τέμπη
Οι φοιτητές και οι άνθρωποι
που πέθαναν άδικα στα Τέμπη.

Τέτοιαν ώρα, τέτοια λόγια.
Το 2023 είναι πλέον μια απελπιστική κοινωνία
Που μόνο αδικίες πράττονται και μάνες κλαίνε.

Δεν μπορείς παρά να κλαις,
Δεν μπορείς παρά να θρηνηείς
Δεν μπορείς παρά να ελπίζεις.

Φυτοκλή Αντωνία

Να με θυμάσαι

Κι αν αρμενίζεις σε μαγικά νερά
Σαν το καράβι που πλέει
Ή αν στην πλάτη σου φύτρωσαν φτερά
Και κάποιος «σ' αγαπώ» σου λέει
Να με θυμάσαι στις ταραχές
Και στ' ανεμοδαρμένα ύψη
Κι εγώ για σένα στέλνω ευχές
Τίποτα να μη σου λείψει.
Εκεί ψηλά στον ουρανό
Ή στου ωκεανού τα βάθη
Εκεί για σένα θα 'μαι εγώ
Μεγάλη μου αγάπη.

Ρουσιαμάνη Βιολέτα

Χασάπη Στέλλα

Χάιτα Δανάη

Σπάχο Σαμάνθα

Όνειρο ήσουν...

Όνειρο ήσουν μα ξημέρωσε,
γρήγορα τέλειωσε
δεν είσαι εδώ
κι ας σου έλεγα πως σ' αγαπώ.

Άδειασαν ξαφνικά τα βράδια μου,
δεν έχω τίποτα
να ονειρευτώ
δε βρίσκω άλλο λόγο για να ζω.

Τόση μοναξιά δεν αντέχω πια
μακριά σου πώς να ζω
θέλω να σε δω μόνο να σου πω
πως για μένα είσαι εδώ,
κι ας έχεις φύγει.

